

درس سوم

باغ عدن

آدم در باغ (باب 2 آیه 15)

در آخرین درس‌مان در مورد رویدادهای شش روز آفرینش (خلقت) آموختیم. در پایان آن روز خداوند به تمام چیزهایی که ساخته بود نگاه کرد و دید که بسیار نیکوست. در آن روز آدم خارج از باغ عدن آفریده شد و بعد خداوند او را در آن جای داد.

بیهوه خدا آدم را برگرفت و او را در باغ عدن نهاد تا کار آن را بکنند و از آن نگاهداری نمایند. - پیدایش باب 2 آیه 15

فرشته انسان را به باغ راهنمایی کرد و به او گفت چه کاری انجام دهد.

1. باید در باغ کار می‌کرد. قرار بود که شغل آدم باغبانی باشد. خداوند درخت‌هایی کاشته بود که برای غذا مناسب بود (باب 2 آیه 8). آدم باید از آنها نگهداری می‌کرد و برای حوا و خودش غذا جمع می‌کرد.
2. باید از باغ نگاهداری میکرد (باب 2 آیه 15) - مراقبت و حفاظتش می‌کرد. نگاه کنید که این کلمه چطور در ادامه کتاب پیدایش استفاده شده است.

زیرا او را برگزیده‌ام تا فرزندان و اهل خانه‌ی خویش را پس از خود، امر فرمایید که با به جا آوردن پارسایی و عدالت، طریق خداوند را نگاه دارند، تا خداوند آنچه را که به ابراهیم و عده داده است، نصیب او گرداند. - پیدایش باب 18 آیه 19

میبینیم که ایده‌ی نگاهداری طریق خداوند در زندگی مردم حس مراقبت نیست بلکه اطاعت از قوانین الهی است. پس خداوند به آدم قانونی داد که باید نگاه می‌داشت.

و بیهوه خدا آدم را امر کرده و گفت: تو میتوانی از هر یک از درختان باغ آزادانه بخوری؛ اما از درخت شناخت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن بخوری به یقین خواهی مرد. - پیدایش باب 2 آیات 16 و 17

این یک دستورالعمل مهم در زندگی خود ماست. آدم باغبانی، کار طبیعی‌اش را می‌کرد و همزمان باید به گونه‌ای معنوی رفتار می‌کرد، تا خداوند را با اطاعت از قانونش در هرآنچه که انجام می‌داد، در زندگی هر روزش به یاد آورد و احترام گذارد.

این همان طور است که ما باید زندگی کنیم. ما نباید از دوشنبه تا شنبه خودخواهانه و لامذهب (خدانشناسانه) رفتار کنیم، سپس یکشنبه به کلیسا رفته و خداپسندانه رفتار کنیم. خداوند چنین چیزی را نمی‌پذیرد؛ چرا که از می‌خواهد هرروز تمام کارهایی که انجام می‌دهیم خداپسند باشد.

باغ عدن

باغ عدن مکان بسیار خاصی بود. واژه‌ی "عدن" به معنای دلشاد کردن یا لذت است. شاید می‌بایست هم دلشادی خدا در تمام چیزایی که آفریده بود را ببینیم (او دید که بسیار نیکوست)، و هم دلشادی آدم و حوا از زندگی باهم در چنان مکان دوست‌داشتنی با هم آهنگی با خداوند را ببینیم.

و سپس تمام اینها به خطا رفت! بسیار مهم است که دقیقاً به آنچه پیدایش باب 3 به ما میگوید با دقت نگاه کنیم.

- مار با زن در مورد میوه‌ی درخت شناخت نیک و بد صحبت کرد. به او گفت که خداوند گفته که او (زن) می‌تواند از تمام میوه‌های درختان باغ بخورد.
- حوا به او گفت که خداوند گفته از تمام درختان می‌تواند بخورد به جز آن یک درخت خاص - اگر از آن بخورد خواهند مرد.
- مار به او گفت نه، اگر او (زن) از آن بخورد حتما نمی‌میرد. اگر چه این چیزی نبود که خداوند به آدم گفت، خداوند به کاملاً واضح به او گفته بود که اگر از میوه‌ی آن درخت بخورد یقیناً خواهد مرد.
- زن به میوه‌ی آن درخت نگاه کرد و دلش خواست که از آن بخورد.
- او (زن) آن را برداشت و از آن خورد و مقداری نیز به شوهرش که همراهش بود داد، و او (شوهرش) نیز خورد.
- هر دو دریافتند که برهنه هستند و از برگ انجیر برای خود لباس ساختند.
- فرشته‌ی خداوند وارد باغ شد و به دنبال آنها گشت، آنها از دستش پنهان شدند چون حالا از خداوند می‌ترسیدند.

- خداوند با مرد، سپس زن و بعد با مار صحبت کرد.
- خداوند با مار در مورد سرنوشتش صحبت کرد و وعده ای نیز برای آینده ی بشر داد.
- خداوند به زن در مورد جزایش گفت و به مرد نیز گفت.
- در آخر خداوند آدم و حوا را از باغ بیرون راند و فرشته ای به نام کروبیان را در باغ گذاشت تا از بازگشتشان جلوگیری کند.

مار (باب 3 آیات 1 تا 14)

واژه ای که برای مار در کتاب مقدس استفاده شده (serpent) به سادگی معنای مار (snake) می دهد. معنای آن واژه ابلیس یا شیطان نیست. در هیچ کجای عهد قدیم کلمه مار و ابلیس را با هم نمی بینیم، همچنین جایی به اینکه مار فرشته رانده شده باشد اشاره نشده است.

- به عنوان یک مار، یا یک موجود معلول، او در روز ششم خلقت با بقیه حیوانات خلق شده است. پس از اینکه خدا آنها را ساخت، به ما گفته شده :

پس خدا وحوش زمین را بر حسب گونه هایشان بساخت، و چارپایان را بر حسب گونه هایشان، و همه خزندگان روی زمین را بر حسب گونه هایشان. و خدا دید که نیکوست. - پیدایش باب 1 آیه 25

پس مار توسط خدا آفریده شد و نیکو بود. در واقع میدانیم که در پایان روز ششم خداوند به تمام آنچه که ساخته بود نگاه کرد و گفت که بسیار نیکوست- که شامل مار هم بود!

- او حيله گرتتر از تمام وحوشی که خداوند بر زمین ساخته بود. از این رو میفهمیم که او مکارتر از تمام حیوانات دیگر بود اما با توانایی هوش برای فهم کلام خداوند مانند زن و مرد ساخته نشده بود. (مزامیر باب 49 آیه 20 را ببینید)
- می توانست صحبت کند. این تنها باری نیست که ما در کتاب مقدس در مورد حیوانی که حرف میزند میخوانیم. در اعداد باب 22 در مورد الاغی که خداوند برای مدت کوتاهی قدرت حرف زدن به او داده بود می خوانیم. شاید این چیزی بود که باید در اینجا اتفاق افتاد - خدا به مار قدرت حرف زدن داد پس او توانست با حوا حرف بزند. اما به حوا حقیقت را نگفت؛ او کلماتی که خدا گفته بود را باغ تغییر داد.

مار گفت تو می توانی از هر درختی بخوری	خدا گفت تو می توانی از هر درختی جز درخت شناخت نیک و بد بخوری
مار گفت اگر از آن بخوری خواهی مرد	خدا گفت یقیناً خواهی مرد
مار گفت اگر از آن بخوری مانند خدا می شوی	وقتی خدا زن و مرد را آفرید، به صورت فرشتگان آنها را آفرید اما آنها تنها موجوداتی زنده بودند و مانند فرشتگان زندگی جاودان نداشتند

تمام شواهد در کتاب مقدس نشان می دهد که مار تنها یک مار بوده است - حیوانی ساخته شده به دست خداوند، که در باغ عدن زندگی میکرد. قدرت سخن گفتن توسط خداوند به او داده شده بود اما او کلمات نادرست به حوا گفت.

آدم و حوا (باب 3 آیه 6)

مار با حوا در مورد خوردن میوه درخت دانش نیک و بد حرف زد، و با کلماتش او را فریب داد. اگر چه کتاب مقدس به روشنی می گوید که این تصمیم خود او (حوا) بود که میوه ممنوعه را بخورد. این زمانی بود که او (حوا) به میوه نگاه کرد و در موردش در دلش فکر کرد و آن

را چید و خورد. نامه یعقوب در عهد جدید به ما می گوید که "هنگاهی که کسی وسوسه می شود، هوای نفس خود اوست که او را می فریبد و به دام می افکند. (یعقوب باب 1 آیه 14) و این چیز است که برای حوا اتفاق افتاد.

او (حوا) ین درخت را چیز خاصی دید، در یک مورد متفاوت از بقیه درختان، و واقعا میخواست از میوه آن بخورد. برخلاف بقیه درختان، آن درختی بود که کسی را عاقل می کرد.

این اشتباه بزرگش بود، او می خواست که مانند خدا باشد و فکر کرد که با خوردن این میوه، مانند فرشتگان تغییر میکند. او فکر میکرد مانند خدا عاقل و جاودانه می شود.

پس حوا میوه چید و خورد و به همسرش که با او بود داد تا بخورد. او (آدم) داشت چه می کرد؟ خدا قانونی به آدم داده بود و این مسئولیت او بود که در موردش به حوا بگوید. او باید حوا را متوقف میکرد، به او می گفت که این اشتباه است و او در خطر نافرمانی از خداست و مجازاتش مرگ است.

این چه تعبیر بدی است از آدم، حوا توسط مار فریب خورده بود اما آدم می دانست دارد چکار میکند.

گناه و عواقبش (باب 3 آیات 16 تا 19)

به محض اینکه آنها میوه ی ممنوعه را خوردند تعدادی اتفاق افتاد.

آنها دانستند که برهنه هستند و سعی کردند با برگ انجیر خود را بپوشانند. فهمیدند که فرشته خداوند در باغ قدم میزند و به دنبالشان می گردد، پس خود را پنهان کردند. آنها نمیخواستند با خدا حرف بزنند چون از او می ترسیدند. وقتی از آنها پرسیده شد که چه کرده اند هرکدام تلاش کردی دیگری را سرزنش کند- آدم حوا را سرزنش کرد و حوا مار را سرزنش کرد. توجه داشته باشید که خداوند از مار نپرسید که او چه کرده است؛ تنها آدم و حوا برای آنچه اتفاق افتاده بود مسئول بودند، نه مار.

خداوند از مجازاتی که در انتظارشان بود به آنها گفت. حوا در زایمان فرزند درد می کشید. آدم باید به سختی کار میکرد تا غذا فراهم کند. هر دو می میرند. و چیز دیگری هم بود. خداوند آنها را از باغ بیرون میکرد:

پس بیهوه خدا آدم را از باغ عدن بیرون راند تا بر زمین که از آن گرفته شده بود زراعت کند. - پیدایش باب 3 آیه 23

از این ها می توانیم دستورالعمل های مهمی برای زندگی خودمان بیاموزیم.

1. گناه نافرمانی از قانون خداست و کاملا برایش غیر قابل قبول است.
2. واکنش طبیعی ما به آنچه برایش گرفتار می شویم تلاش برای لاپوشانی و مقصر کردن دیگری است (به همین علت است که مردم دوست دارند به یک ابلیس باور داشته باشند، چون به آنها به جای اینکه قبول کنند خود را سرزنش کنند، چیزی برای سرزنش میدهد).
3. خداوند اجازه نمی دهد مردم فرار کنند. او خواهد پرسید "چه کار کرده اید؟"
4. پیامد گناه مرگ است. این یک مجازات است. نه اینکه، آنطور که برخی کلیسا ها آموزش میدهند، روح فناپذیری از بدن جدا شده و به آسمان صعود کند. این پایان زندگیست و مردم مرده هیچ آگاهی و اطلاعی از خداوند ندارند (مزامیر باب 6 آیه 5).
5. برخی مشکلاتی که در زندگی داریم یک پیامد مستقیم گناه است. درد زایمان، تقلا برای بدست آوردن غذا برای خود و خانواده هایمان همه از زمانی آمدند که برای نخستین بار گناه به دنیا وارد شد.
6. ما خودمان نمی توانیم مشکلات گناه را حل کنیم، نمی توانیم بای گناه پوششی (توجهی) بیآوریم که خداوند بپذیرد. لباس های ساخته شده از برگ انجیر آدم و حوا نتوانست خودشان و گناهشان را از خدا مخفی کند. آنها از مجازات خداند برایشان نتوانستند فرار کنند.
7. گناه ما را از خداوند جدا می کند، همان گونه که آدم و حوا از محضر او در باغ بیرون رانده شدند.

وعده ی بخشش (باب 3 آیات 14 و 15)

اگرچه شگفت انگیزترین چیز در مورد کتاب مقدس این است که به ما می گوید، خداوند یک دوست داشتنی و بخشنده است. او راهی برای بخشش گناه فراهم کرده و مردم می توانند راهشان را به سوی او ببایند.

دیدیم که خداوند آدم و حوا را به محض اینکه گناه کردند مجازات کرد. همین طور در همان زمان وعده ی امیدی براری آینده داد. این اولین از بسیار وعده هایی است که خدا به مردها و زن هایی که به او ایمان دارند داد. بعضی از آن ها را در پیدایش می یابیم که در درسهایی آتی به آنها خواهیم پرداخت. آنها به ما می آموزند چگونه خداوند راهی برای فائق آمدن به اثرات گناه در زندگی هایمان فراهم کرده است:

پس بیهوه خدا به مار گفت: چون چنین کردی، از همه چارپایان و وحوش صحرا ملعون تری! بر شکمت خواهی خخزید و همه روزهای عمرت خاک خواهی خورد. میان تو و زن، میان نسل تو و نسل زن، دشمنی می گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه ی وی را خواهی زد. - پیدایش باب 3 آیات 14 و 15

حوا (زن) دریافت که مار فریض داده است. به او دروغ گفته بود. زاده یا فرزندان مار مردمی هستند که مانند مار عمل می کنند. قوانین خدا رو برمی گردانند و حقیقتش را به دروغ تغییر می دهند. عیسی مردانی که مخالف او (خدا) هستند را به عنوان زاده یا فرزندان (مار) توصیف می کند. در طول زندگی‌شان گناه به آنها حکم رانی میکند (متی باب 12 آیه 34).

زاده یا فرزند زن عیسی است. در اینجا تنها به یک فرزند اشاره شده است. عیسی تنها کسی است که مادر انسانی (مریم) داشت و پدر انسانی نداشت. او پسر خداست. مردان شرور که به عنوان زاده ی مار توصیف شده اند، عیسی را کشتند. این همان معنای عبارتی است که می گوید: پاشنه ی او را می زنی. این تنها جراحت کوچکی بود زیرا که خداوند عیسی را از میان مردگان برخیزاند. اگر چه عیسی با مرگش برای همیشه بر قدرت گناه در زندگی زنان و مردانی که به او ایمان دارند، پیروز شد. این ضربه ی مهلکی بود. که با عبارت "سرتورا خواهد کوبید" توصیف شده است.

اولین وعده ی خداوند چشم انتظار سرورمان عیسی مسیح و شکست دادن گناه در نبرد بزرگش در زندگی و مرگش بود.

به ما گفته شد که خداوند برای آدم و حوا پوششی فراهم کرد.

بپوشید خدا پیراهن هایی از پوست برای آدم و زنش ساخت و ایشان را پوشانید. - پیدایش باب 3 آیه 21

آنها تلاش کردند که برای خود پوششی از برگ درخت انجیر بسازند اما مورد قبول خداوند نبود. او برای آنها لباس فراهم کرد که بیانگر راهی است که برای پوشش گناهشان نیز فراهم کرده بود، تنها کاری بود که می توانست انجام دهد. و این نیازمند مرگ یک حیوان به عنوان اولین قربانی، برای فراهم کردن لباسشان بود، درست مانند قربانی شدن عیسی مسیح که لازم بود، بره ای که گناه را از زمین بر میدارد، برای فراهم کردن حقیقت به عنوان پوشش گناه.

در آخر می خوانیم که خداوند آدم و حوا را از باغ بیرون راند و نگهبانی آنجا گذاشت.

پس آدم را بیرون راند، و در جانب شرقی باغ عدن کروبیان را قرار داد و شمشیری آتشبار را که به هر سو می گشت، تا راه درخت حیات را نگاهبانی کند. - پیدایش باب 3 آیه 24

کروبیان یا فرشته را آنجا نهاد تا آدم و حوا را از بازگشتن به باغ متوقف کند؛ گناهشان از بازگشت به محضر خدا جلوگیری می کرد. اما کروبیان وظیفه ی دیگری داشت؛ و آن نگهداری از راه درخت حیات بود. خدا می خواست راه بازگشت به خود را محافظت کند تا زمانی که راهی برای فائق آمدن بر گناه فراهم کند. بدون کمک مردم گناهکار نمی تواند به سوی خدا بازگردند اما ما دیده ایم که وعده بزرگی در مورد اینکه چگونه از طریق کار سرورمان عیسی مسیح برگناه چیره شویم داده است. یک بار عیسی به عنوان حقیقی برای بخشش گناه زندگی کرده و مرده است سپس راه بازگشت به سوی خداوند دوباره گشوده شده است. پس این درس را با کلمات عیسی مسیح به پایان می رسانیم.

عیسی به او گفت: من راه و راستی و حیات هستم؛ هیچ کس جز به واسطه ی من، نزد پدر نمی آید. - یوحنا باب 14 آیه 6

خلاصه

در این درس نکات زیر را آموختیم.

- خدا به آدم آموخت که چگونه در زندگی و کار هر روزش به خدا احترام گذارد.
- ماری که حوا را فریب داد یک مار بود که می توانست حرف بزند. او ابلیس یا شیطان نبود. حوا، و سپس آدم مسئول نافرمانی از خداوند بودند.
- گناه برای هر دوی آنها مرگ و جدایی از خداوند را آورد.
- خدا راهی برای فرار از گناه فراهم کرد، او وعده ی شگفت انگیز بخشش از طریق سرورمان عیسی مسیح که با زندگی و مرگ عالی خود گناه را شکست داد، به ما داده است.
- خداوند راه بازگشت به سویش را باز نگه داشته است، و برای کسانی قابل دستیابی است که به زندگی و مرگ عیسی مسیح برای گناهانشان ایمان دارند.